

- b) konstrukcja ochrony międzynarodowej, a mianowicie warunki życiowe beneficjentów ochrony uzupełniającej w tym innym państwie członkowskim, które udzieliło już wnioskodawcy ochrony uzupełniającej
- naruszają art. 4 karty praw podstawowych lub art. 3 EKPC albo
 - nie spełniają wymogów art. 20 i nast. dyrektywy 2011/95/UE, chociaż jeszcze nie naruszają art. 4 karty prawa podstawowych lub art. 3 EKPC?
- 4) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie lit. b): czy dotyczy to także sytuacji, w której beneficjenci ochrony uzupełniającej nie otrzymują żadnych świadczeń na pokrycie kosztów utrzymania lub otrzymują je w znacznie ograniczonym zakresie w porównaniu do innych państw członkowskich, jednakże w tym zakresie nie są traktowani inaczej niż obywatele owego państwa członkowskiego?
- 5) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:
- a) czy rozporządzenie Dublin III znajduje zastosowanie w postępowaniu o udzielenie ochrony międzynarodowej, gdy wniosek o udzielenie azylu został złożony przed dniem 1 stycznia 2014 r., lecz wniosek o wtórne przejęcie został złożony dopiero po dniu 1 stycznia 2014 r., a wnioskodawca uprzednio (w lutym 2013 r.) uzyskał już ochronę uzupełniającą w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek?
 - b) czy z uregulowań dublińskich można wyprowadzić – dorozumiane – przejście odpowiedzialności na państwo członkowskie ubiegające się o wtórne przejęcie wnioskodawcy, w razie gdy odpowiedzialne państwo członkowskie, do którego skierowano zgłoszony we właściwym terminie wniosek, odmówiło wtórnego przejęcia na podstawie przepisów dublińskich, a zamiast tego powołało się na między państwowe porozumienie o readmisji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (Włochy) w dniu 31 maja 2017 r. – Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA i in./Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

(Sprawa C-328/17)

(2017/C 309/31)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA, Atc Esercizio SpA, Atp Esercizio Srl, Riviera Trasporti SpA, Tpl Linea Srl

Strona pozwana: Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy nr 89/665/EWG w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane ⁽¹⁾, sprzeciwiają się przepisom krajowym przyznającym możliwość zaskarżenia czynności przetargowych wyłącznie przedsiębiorcom, którzy złożyli wniosek o dopuszczenie do udziału w przetargu, także wówczas gdy w skardze zakwestionowano same podstawy procedury przetargowej, w zakresie w jakim przepisy przetargowe powodują, że nieuzyskanie zamówienia jest wysoce prawdopodobne?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33).